

ІНФОРМАЦІЙНА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ

Мета курсу – базові принципи державної інформаційної політики, системи інформаційної безпеки, структури і принципи розвитку світового та національного інформаційного простору, зарубіжний досвід вироблення та впровадження медіа-політики і можливості застосування його в українських умовах, законодавче регулювання мас-медійної сфери.

Міжпредметні зв'язки. Курс «Інформаційна політика України» має безпосередній зв'язок з такими дисциплінами, як «Теорія режисури, кіно і телебачення», «Прикладні соціально-комунікаційні технології» тощо.

Процес вивчення дисципліни спрямований на формування таких компетенцій: готовність до застосування методів та інструментальних засобів дослідження об'єктів професійної діяльності.

Програмні результати навчання:

знати: методики: дослідження державної інформаційної політики за основними її параметрами, компаративний аналіз вітчизняної та зарубіжної практики формування державної політики у сфері ЗМІ, правове забезпечення інформаційної діяльності, формування інформаційних відносин між їх суб'єктами, доступ до інформації та її збереження й охорону;

вміти: визначати й аналізувати зовнішні та внутрішні чинники формування державної політики України у сфері ЗМІ, визначати статус інформаційних відносин, використовувати інформаційні стратегії в різних сферах життєдіяльності, розпізнавати і нейтралізувати маніпулятивні технології, мобільно планувати, коригувати й реалізувати власну професійну діяльність в умовах інформаційної війни, захищати особу та суспільство від неправдивої інформації, отримувати, використовувати, поширювати та зберігати потрібну інформацію;

володіти: змістом інформаційної політики держави, основними факторами впливу на вироблення і здійснення державної інформаційної політики, принципами залежності державної інформаційної політики від політичної системи та політичного режиму, розумінням етапів створення законодавчої бази державної інформаційної політики та законодавчих актів, якими регулюється інформаційна діяльність в Україні, розумінням досвіду правового забезпечення інформаційної сфери зарубіжних країн, принципами інформаційних відносин, методикою використанні інформаційних стратегій, розумінням суті, методів та принципів організації електронного уряду, основними принципами та технологіями захисту національного інформаційного простору, знаннями потенційних загроз в інформаційній сфері.

Змістове наповнення навчальної дисципліни:

Державна інформаційна політика як сукупність напрямів і способів діяльності держави по одержанню, використанню, зберіганню інформації. Поняття державної інформаційної політики. Основні фактори впливу на вироблення і здійснення інформаційної політики держави: історичний досвід, світовий досвід, процеси глобалізації, інформаційний простір, структура видань, методи впливу влади на ЗМІ, новітні технології. Інформаційна сфера України: сучасний стан. Друковані ЗМІ, книговидання, інформаційні агентства,

телебачення та радіомовлення, рекламний ринок, електронні ЗМІ, свобода слова. Шляхи вдосконалення державної інформаційної політики України. Центральні органи державної влади України в галузі інформації. Концепції державної інформаційної політики: Концепція національної інформаційної політики України.

Правова основа вироблення і здійснення державної інформаційної політики України. Основи законодавства України в інформаційній сфері. Закони України у галузі регулювання різних аспектів інформаційної діяльності. Проблеми та перспективи правового регулювання інформаційної сфери в Україні. Забезпечення доступу громадян до інформації: режим доступу до інформації; типи інформації; державний контроль за режимом доступу до інформації; обмеження права на одержання відкритої інформації; право на одержання інформації громадянами, яким вона необхідна для виконання своїх професійних обов'язків. Реалізація інформаційної політики. Інформаційні стратегії. Електронний уряд. Інформаційні війни. Проблемні питання інформаційної політики України; здобутки і втрати.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 4 кредити ЄКТС, загальний обсяг – 120 годин, у т. ч. – 60 години аудиторних занять і 60 годин – самостійна та індивідуальна робота.

Форма семестрового контролю: залік.